

عنوان مقاله:

بررسی قاعده حسن و قبح عقلی از منظر روایات معصومین (علیهم السلام)

محل انتشار:

مجله فلسفه و کلام اسلامی، دوره 56، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

محمد فرضی پوریان - استادیار، گروه معارف اسلامی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران.

خلاصه مقاله:

یکی مهم ترین قواعد علم کلام که زیربنای بسیاری از قواعد و مسائل این علم می باشد، قاعده «حسن و قبح عقلی» است. پذیرش این قاعده تاثیر بسزایی در نگرش ما به جهان هستی، خداشناسی و دیگر مسائل مهم کلامی دارد. متکلمان مسلمان درباره آن دو دیدگاه دارند. عدلیه (اعم از معتزله و امامیه) آن را پذیرفته و معتقدند حسن و قبح افعال، ذاتی است و عقل و فطرت آدمی بدون در نظر گرفتن هر چیز دیگری آن ها را درک می کند؛ اما اشاعره عقلی بودن آن را منکر شده و بر این باورند که بیان شارع حسن و قبح را سامان می دهد. در این نوشتار تلاش می کنیم با روشی تحلیلی-توصیفی و کتابخانه ای، این قاعده را از منظر روایات معصومین (علیهم السلام) بررسی کنیم و روشن سازیم که آیا خود قاعده یا مضمون آن در روایات بیان شده است یا خیر؟ بر اساس یافته های این پژوهش، معصومین به این مسئله پرداخته اند و روایات گاهی با صراحت و گاهی به صورت ضمنی، بر حسن و قبح عقلی دلالت دارند. در این مقاله به تبیین آن روایات خواهیم پرداخت.

کلمات کلیدی:

حسن و قبح شرعی، حسن و قبح عقلی، روایات، عدل الهی، فحشا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1941532>

